

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XXII

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@ Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XXII

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk XXII

a. De beproeving

In het aan dit hoofdstuk voorafgaande hoofdstuk van de thora komen volgende versdelen voor:

(Gen 21:2):	ותהר ותלד שרה לאברהם בן en werd zwanger en baarde Sara aan Abraham een zoon	1886 = 2 x 943
(Gen 21:4):	וימל אברהם את יצחק en besneed Abraham Jitzak	943
(Gen 21:1):	ויהוה פקד את שרה כאשר אמר en Jahwe bezocht Sara zoals hij had gesproken	1884 = 2 x 942
(Gen 21:4):	בן שמנת ימים zoon van acht dagen (Jitzak bij besnijden)	942

Hun getalwaarden symboliseren het terugbrengen naar de eenheid Gods:

בכר	- eerstgeborene	222	} 2 => 1
אלף	- initiaal Gods	111	

- als het "besnijden van een zoon van acht dagen" het "tot een zoon van de andere zijde opvoeden" inhoudt (=> 17e hfdst). Want de besnijdenis van Jitzak uit het 21e hoofdstuk van de thora wordt in het 22e hoofdstuk van de thora nader omschreven als niet een kortdurende handeling op één enkele achtste dag na geboorte maar als een langdurig proces van opvoeden tot aan het volwassen worden.

Abraham hoefde niet getest te worden op het zorgvuldige opvoeden van zijn zoon, als daarom de meeste weldenkende ouders zich bekommeren. De test bestond eruit of Abraham zijn kind tot de eigen manier van denken of tot een zelfstandig denkend wezen wilde opvoeden:

(Gen 22:1):	והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו en de Eeuwige beproefde Abraham en sprak tot hem	1165 = 932 + 233
-------------	--	-------------------------

- de boom des levens = 233

- de boom van kennis van goed en kwaad = 932

Het eerste is namelijk het *eigen goed en kwaad* centraal stellen en het tweede is de *boom des levens* = de werkelijkheid = "de waarden Gods achter al het bestaande" centraal stellen. Het eerste is het zijn kind tot eigendom van zichzelf en zijn familie maken door hem eigen tradities en opvattingen bij te brengen. Het tweede is het een kind tot de onafhankelijkheid opvoeden om zonder sluiers van vooropgestelde opvattingen oog in oog met de werkelijkheid = de waarheid Gods te staan. Aldus kreeg Abraham de opdracht om ook in de opvoeding het eigen goed en kwaad = het materiële = 4 in te wisselen voor de werkelijkheid Gods = het geestelijke = 1:

(Gen 22:2):	את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק je zoon, je enige welke je liefhebt, Jitzak	2444 = 4 x 611
-------------	---	-----------------------

תורה
thora

$$611 = \mathbf{1 \times 611}$$

4 => 1

(Gen 2:9):	עץ הדעת טוב ורע boom van de kennis van goed en kwaad	932	= 4 x 233	
(Gen 2:9):	עץ החיים boom des levens	233	= 1 x 233	4 => 1

Het lijkt vanzelfsprekend dat en daarmee lijkt de proef overbodig of de geestelijke reeds ver gevorderde Abraham dat zou doen. Echter hebben ook geestelijk ingestelde ouders het vaak moeilijk om hun kind los te laten inzake kwesties als geloof en moraliteit. Meer zekerheid lijkt te bieden om de eigen dogma's er in te stampen, zijn kinderen "vaste waarden" = de eigen waarden mee te geven, geboden en verboden = het eigen goed en kwaad bij te brengen. Men zal hen echter door het eigen voorbeeld de toewijding tot God = *geen dogma* voorhouden en vertrouwen op de leiding Gods op ook de levensweg van zijn kinderen = het "zijn kind loslaten". Men zal zijn kind met liefde en zorg begeleiden, maar met als richtlijn om hem tot een zelfstandige wezen te doen worden. Want tot zulk een mens en niet tot één van voorgeprogrammeerde levensopvattingen kan God spreken en de keuze van ernaar te luisteren of niet ernaar te luisteren is hem met geen dogma vooraf bij te brengen.

De proef betrof derhalve het ouderschap en zo wist ook Sara van de opdracht aan Abraham om "zijn zoon te offeren":

(Gen 22:6+8):	וילכו שניהם יחדו en gingen zij beiden tezamen (Abraham en Jitzak naar de offerplaats)	505	- Sara (שרה) = 505
---------------	--	-----	--------------------

Ook zij onthield de Eeuwige haar zoon niet en zo was "met Sara voorop en door Sara in de rug gedekt" Abraham op weg "om zijn zoon te offeren":

(Gen 22:8):	ויאמר אברהם אלהים יראה לו השם לעלה בני וילכו שניהם יחדו en sprak Abraham: de Eeuwige zal voorzien zich het lam tot offer mijn zoon. En gingen (verder) beiden tezamen	505	- Sara (שרה) = 505	vooraan de tekst
	ויאמר אברהם en sprak Abraham	505	- Sara (שרה) = 505	achteraan de tekst
	וילכו שניהם יחדו En gingen (verder) beiden tezamen	505	- Sara (שרה) = 505	

Met kind *en beide ouders* "waren er drie op weg" getuige de getalwaarde van het deel direct voor het "en zij gingen beiden tezamen":

(Gen 22:8):	ויאמר אברהם אלהים יראה לו השם לעלה בני en sprak Abraham: de Eeuwige zal voorzien zich het lam tot offer mijn zoon	1350	= 3 x 450	- mens (אדם) = 45
-------------	--	------	-----------	-------------------

Het ouderschap van Abraham *en van Sara* werd beproefd:

(Gen 22:1):	והאלהים נסה את אברהם en God beproefde Abraham	= 861	= 7 x 3 x 41	אב - vader = 3 אם - moeder = 41
-------------	--	-------	--------------	------------------------------------

En het ouderschap van Abraham *en van Sara* werd bij beëindigen van de beproeving = "de onderbreking door de boodschapper" met het "certificaat van goede ouderschap" bekrond:

(Gen 22:11):	ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני en riep tot hem een boodschapper van Jahwe van de hemelen en zei: Abraham Abraham! En hij zei: hier ben ik!	2091	= 17 x 3 x 41	אב - vader = 3 אם - moeder = 41 טב - goed = 17
				"het goede vader- moederschap"

- met Sara opnieuw mee ingesloten in het gedeelte:

(Gen 22:11):	וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם	753		
	en hij zei: Abraham Abraham!			
	אַבְרָהָם	- Abraham	= 248	- twee maal Abraham, de tweede als vertegenwoordiger van Sara
	סָרָה	- Sara	= 505	
			= 753	

Overeenkomstig de getalwaarde 2091 = "goed" (טב) = 17 x "vader" (אב) = 3 x "moeder" (אם) = 41 bestond het goede ouderschap uit het "het goede vaderschap van Abraham" en het "goede moederschap van Sara".

Abraham en Sara hadden hun eerstgeborene (בכר) = 222 terug te brengen naar de eenheid van de Allereerste = de A (א) = de aleph (אלף) = 111 en aldus moest Abraham overeenkomstig Genesis **22:2** met zijn zoon naar het land ham'Moria gaan:

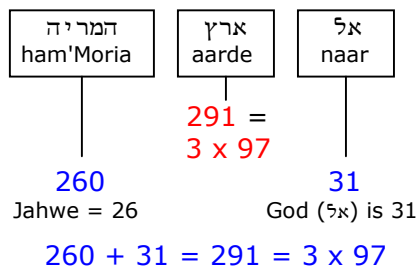
(Gen 22:2):	וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בְּנֶךָ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אֲהַבְתָּ אֶת יִצְחָק	2860 = 2600 + 260
	en hij sprak: neem toch je zoon je enige welke je liefhebt, Jitzak	

(Gen 22:2):	הַמְרִיָּה ham'Moria	260 - Jahwe (יהוה) = 26
-------------	-------------------------	--------------------------------

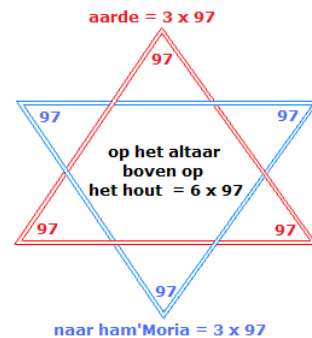
In het land ham'Moria = "belerend is Jahwe" (= > onder) met een getalwaarde 260 had Abraham zijn zoon overeenkomstig de getalwaarde van de naam Jahwe = 26 naar "de leermeester Jahwe" = 260 terug te brengen en de overschaduwende 2600 van de eigen religieuze beleringen los te laten. De eigen religie heeft altijd een "dichtbij zijnd" en daarmee overstralend element = 2600 ten aanzien van de "sterren van de waarheid Gods in hun werkelijkheid" = 260. Ook als kopie van een religieus mens kan derhalve een mens niet religieus zijn, hoe waar ook menige van diens leerstellingen mogen zijn. Aldus moest Abraham zijn "opvoeding van tot nu toe" = 2600 + 260 naar de "belerende Jahwe" ham'Moria = 260 brengen.

Opnieuw is in dit tekstgedeelte de davidster te vinden (Gen 22:2):

(en ga) naar het land ham'Moria

582 = 6 x 97

In dit gedeelte omsluit de driehoek van de drie immateriële scheppingsdagen van de woorden ham'Moria = "Jahwe de belerende = 260 plus het woord אל = tevens "God" = 31 = (260 + 31) = 291 de driehoek van de materiële drie scheppingsdagen van het middelste woord "aarde" = eveneens 291. De woorden omvatten elkaar als de twee driehoeken van de davidster. En waar de zes punten = 6 x 97 van de davidster exakt het midden opvullen (= > 1e hfdst), is centrum van deze davidster *het altaar* = eveneens 6 x 97:

(Gen 22:9):	עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים	582 = 6 x 97
	op het altaar bovenop het hout	

De getalwaarde van het woord voor altaar (מזבח) = 57 en zoals in hetzelfde hoofdstuk beloofd (Gen 22:17) zal Abrahams nazaad de poort (שער) = 570 van zijn vijanden beërven:

- (Gen 22:9): מזבח - altaar **57**
 (Gen 22:17): שער - poort **570**

Het altaar voor Jitzak = 57 is derhalve de "poort" (שער) = 570 van deze eens over de gehele wereld zich uitstreckende davidster. Want de belofte betreft de gehele wereld in die zin dat eens de gehele aarde vervuld zal zijn van de geest Gods (= > 15e hfdst). Basis van het aan Abraham beloofde wereldrijk is derhalve niet de macht van wapens maar het offer als van Abel (= > 4e hfdst) en als van Abraham en Sara en als van een ieder zich en zijn toebehoren de schepper niet onthoudende mens:

- (Gen 22:17): שער - poort **570**
 (Gen 22:10): וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו
 en strekte uit Abraham zijn hand en nam het mes om te slachten zijn zoon **2850 = 5 x 570 = 50 x 57**

Waar Abraham THUIS het hout voor het brandoffer splijtte (Gen 22:3), breidden de zes punten van de davidster en haar zes middenvlakken zich vanuit HET THUISWERK van Abraham uit:

- (Gen 22:9): את המזבח (Abraham bouwde): het altaar **463 = 1 x 463**
 (Gen 22:3): ויבקע עצי עלה en hij splijtte het hout van het brandoffer **463 = 1 x 463**
- het hout (thuis gespleten) op het altaar in het centrum van de davidster
 (Gen 22:7): ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה en sprak Jitzak tot Abraham zijn vader. En hij sprak: mijn vader en hij sprak: hier ben ik mijn zoon. En hij sprak: zie het vuur en het hout en waar het lam tot brandoffer? **2778 = 6 x 463**
- de interactie kind-ouder als het brengen "naar het land ham'Moria" = de 6 punten

Zij breidden zich uit *vanuit het opvoeden door hem en Sara* van hun zoon naar goddelijke waarden = "het loslaten" = "het offeren van hun kind":

- (Gen 22:2): את בנך את יחידך je zoon je enige **926 = 2 x 463**
 (Gen 22:12): את בנך את יחידך je zoon je enige **926 = 2 x 463**
 (Gen 22:16): את בנך את יחידך je zoon je enige **926 = 2 x 463**
= 6 x 463
- komt 3 x voor
- het "eigen kind" geëfferd in het centrum van de davidster = 6 x 463 (de 6 punten vullen het midden van de davidster precies op)

Abraham echter woonde in het Beer Sjeba (Gen 22:19) als middelpunt van een eerder door hem met zeven schapen gevormde davidster (= > 21e hfdst) en daarmee is de davidster uit dit hoofdstuk identiek aan die van Beer Sjeba uit het vorige hoofdstuk. Het "offeren van Jitzak" was het "thuiswerk" was "het juiste opvoeden" door Sara en Abraham van hun zoon Jitzak in die plaats. De erez (ארץ) van "naar het land ham'Moria" (אל ארץ המריה) is het "daar" van het "en offer hem daar" van Abrahams huis als de "door de geest van Jahwe = 26(0) en van God = 31 omhulde leerplaats":

(Gen 22:2): והעלהו שם לעלה
en offer hem **daar** שם - daar = **340**

סיני	- Sinai	130	
הרב	- Horeb	210	- de berg van de thora, de 10 woorden (Ex 33:6)
		<hr/>	
		340	

De "leerplek" was naar de wijze van de berg Horeb in de Sinaiwoestijn van het latere af-dalen van de leer in woordvorm en was toch thuis. Want buiten die in woord vervatte vorm is de leer een ieder van nature meegegeven en behoort derhalve steeds in nabije vorm "thuis" en zo ook bij de normale opvoeding een meer of minder bewust te raadplegen leermeester te zijn. Vanwege de door Abraham aan de plek van offeren gegeven naam (Gen 22:14) wordt de naam *Moria* vaak uitgelegd als "voorzienend is Jahwe". Uitgaande echter van het werkwoord "zien" (ראה):

in de hifvorm omdat het participium met de *mem* (מ) begint

- zou de naam "zien latend/tonend (is) Jahwe" betekenen en ook dan ontbreekt de aleph (א):

uitgaande van de gebruikelijke hif-punktering had dan de naam ook als "marja" gepunkteerd moeten zijn

Derhalve is de naam niet van het werkwoord voor "zien" (ראה) maar:

ook qua punktering naar de o-klank

- van het werkwoord voor "leren" *jara* (ירא) in hifvorm afgeleid:

מורה יה (moreh jah) - **belerend is Jahwe**

Van hetzelfde werkwoord (ירא) komt het woord thora = leer en deze werd gegeven op de berg Sinai:

המריה	ham'Moria	260	- een land	- 2 x 130
סיני	Sinai	130	- een berg	- 1 x 130
		<hr/>		
שמים	hemelen	390		- 3 x 130

- de Sinai = 130 als de "ladder" (סלם) = 130 tussen hemelen en aarde (=> 28e hfdst)

Met *het land* ham'Moria en **niet de berg** ham'Moria wordt derhalve eenduidig naar de plaats verwezen waar "Jahwe de belerende" zijn leer gaf.

zie "DgP" omtrent de tempelberg Moria als een van de aantoonbare ontvreemdingen van oorspronkelijke betekenis uit de tijd van of na David

Afhankelijk van de niet bekend zijnde locatie van de berg Horeb is de afstand van deze tot Beersjeba tussen de 150 en 300 km. Elia zou 40 dagen en 40 nachten gereisd hebben om die afstand te overbruggen (1 Kon 19:8), maar welk getal eenduidig symbolisch van betekenis is. Want op een eenmalige spijze kan men geen 40 dagen reizen en derhalve heeft die tijdspanne betrekking op de 40-jarige woestijnreis. En verder was "Abrahams symbolische reis naar hogere werkelijkheid" voorbeeld voor die van Elia en zo reisde Elia evenals Abraham *vanaf Beersjeba* (1 Kon 19:3) *naar de godsberg Horeb* (1 Kon 19:8) en niet naar de later zo genoemde berg Moria bij Jeruzalem (=> boven):

uitgaande van de tempelberg als Abrahams reisdoel wordt onbegrijpelijk dat hij "zijn offerhout van thuis meenam" (Gen 22:3). Zelfs naar letterlijke opvatting zou dat nog wel voor een plaats in de woestijn maar niet voor een oord in de vruchtbare streken rondom Jeruzalem zinvol geweest zijn

Elia reisde in een complex van gedachtengangen met als geestrijke eindconclusie het "in-fluisteren Gods (1 Kon 19:12) omtrent de 7000 (zielen)". Want met de davidster in dit hoofdstuk als weergave van het feitelijk gebeurde hebben de "drie dagen van Abrahams reizen" met de door de ene driehoek weergegeven eerste drie immaterieel ideële schepingsdagen van het geestelijke overdenken van doen. Na het overzien en overdenken ook met betrekking tot de opvoeding "zag Abraham die plaats van verre" (Gen 22:4):

en **op de derde dag** hief Abraham zijn ogen op en zag de plaats van verre

Lettelijk genomen kan men geen plaats van verre herkennen waar men niets van weet. Dus ondanks dat God hem die plaats nog zou zeggen (Gen 22:2) kon door het overzien van de volledige immateriële drie scheppingsdagen Abraham "op de derde dag die plaats van verre herkennen" (Gen 22:4):

(Gen 22:3): ויֵלֶךְ אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לֹו הָאֱלֹהִים **1157**
 en hij ging naar de plaats welke zei tot
 hem de Eeuwige

(Gen 22:4): וַיֵּרָא אֶת הַמְּקוֹם מֵרֶחֶק **1157**
 en hij zag de plaats van verre

Die plaats was in dit geval het thuisaltaar van het loslaten van het eigen kind als bezit:

het offeren van Jitzak vond plaats op het altaar van het thuisgebeuren

Meer algemeen is die plaats een geestelijk beeld van "de leer Gods afdalende op de Horeb van het eigen leven" = "het komen van de goddelijke waarden tot de materie" = "zalven" (=> 2e hfdst):

(Gen 22:4): מֵרֶחֶק **348**
 van verre

מִשָּׁח **348**
 zalven

en hij zag de plaats "van verre"

Van verre = "herkenning door geest" voordat men zich letterlijk op de feiten stukloopt.

Overeenkomstig het volgende vers liet Abraham zijn dienaren achter en gingen hij en zijn zoon *alleen* in die richting verder (Gen 22:5). Ongeacht hun rijkdom was de opvoeding van Jitzak namelijk een zaak van Abraham en Sara en niet van hun dienaren. *Zijzelf* hadden zich alle moeite te getroosten om hun kind op te voeden in plaats van de opvoeding aan personeel over te laten. Aldus "stond Abraham op en ging" en met zijn gaan ontstond niet met de geboorte van Jitzak maar met diens opvoeding naar maatstaven als boven omschreven de basis voor zijn nageslacht en voor alle volkeren der aarde:

(Gen 22:3): וַיֵּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לֹו הָאֱלֹהִים **1313**
 en hij stond op en ging naar de plaats van welke
 sprak tot hem de Eeuwige

(Gen 22:18): וַהֲתַבְּרַכּוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ **1313**
 en zullen zich zegenen in jouw zaad alle
 volkeren der aarde

- twee maal de 1-3 van één driehoek = 1 met drie punten = 3

Het gaan naar die plaats is evenals het "naar het land ham'Moria" (=> boven) in davidstervorm uitgedrukt = 2 x één driehoek = 1 met drie punten = 3 = 1313. Als gezegd is die plaats gelijk aan die van de zeven schapen in davidstervorm = Abrahams thuisplaats Beersjeba (=> 21e hfdst):

(Gen 21:28): שִׁבְעַת כְּבָשִׂת הַצֹּאן לְבִדְהָן **1331** => **1 < 3 - 3 > 1** (en 11 x 11 x 11)
 zeven schapen apart

En daarbij is de driehoek van "Abrahams ook werkelijke gaan" over de driehoek van de opdracht "naar het land ham'Moria" = "naar het land van de belerende" gelegd:

(Gen 22:3): ויקם וילך
en hij stond op en ging

222

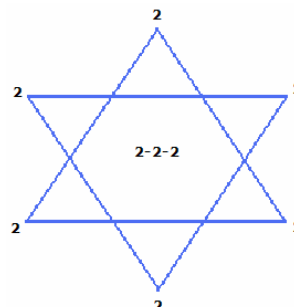
(Gen 22:3): אל המקום
naar de plaats

222

- met als centrum van die davidsster de te offeren "eerstgeborene":

בכר
eerstgeborene

222

Over blijft dan het deel "van welke sprak tot hem de Eeuwige" = 869. Het 22e hoofdstuk van de thora sluit ermee af dat "ook" (Gen 22:20) de broeder van Abraham *Nahor* zonen had gekregen. Met andere woorden meenden "ook" die achtergebleven broeder en zijn vrouw Milka met hun surrogate godsdienst (= > 11e hfdst) de vervulling van de belofte Gods = "van welke sprak tot hem de Eeuwige" gerealiseerd te hebben:

(Gen 22:3): אשר אמר לו האלהים
van welke sprak tot hem de Eeuwige

869

(Gen 22:23): שמנה אלה ילדה מלכה לנחור
deze acht baarde Milka aan Nahor

869

Zij meenden zelfs op agressieve wijze de enige waren te zijn, als talrijke getalwaarden de claim onderstrepen (= > onder).

b. Het offer

God vroeg Abraham zijn zoon te offeren op een wijze welke ook als volgt te lezen is:

(Gen 22:2): והעלהו שם לעלה
en breng opwaarts hem daar tot een "omhoog gaan"

Want *ala* (עלה) is "opwaarts gaan" en in hifvorm zoals hier "opwaarts laten gaan" en daarom ook het in rook opwaarts laten gaan van een brandoffer. Het ging om de verheffing van zijn zoon door niet diens antenne op het eigen lagere ouderschap maar op het hogere goddelijke ouderschap te richten = "het aanhouden tot een zelfstandige denken en verantwoordelijkheid nemen". Veel ouders zien of verheffing in het tot een kopie maken van hun kinderen van zichzelf of verheffing in het hun kinderen in alles maar loslaten = hen feitelijk niet opvoeden, maar Abraham herkende *van begin af aan* de bedoeling. Niet moest hij letterlijk van zijn zoon afstand doen = een vorm van de dood = "hem met een mes slachten" = "de achtste dag van de andere zijde van de Eeuwige" = 8×86 = "de dag van na dit leven", maar "tot daar" moest hij gaan = "de zevende dag van de Eeuwige" = 7×86 :

(Gen 22:2): ולך לך אל ארץ המריה
en ga voor jou naar het land ham'Moria

688 = 8 x 86

(Gen 22:5): ואני והנער נלכה עד כה
en ik en de knaap zullen gaan **tot daar**

602 = 7 x 86

- de Eeuwige (אלהים) = **86**

En dat was tevens de norm van de "boodschapper Gods van de hemelen" krachtens zijn moment van ingrijpen:

(Gen 22:11): מלאך יהוה מן השמים
de boodschapper van Jahwe van de hemelen

602 = 7 x 86

Het hoofdstuk heeft derhalve niets met "nog half heidense gebruiken van kinderooffers" van doen. Integendeel drukken ook de getalwaardes van het versdeel "en zond uit Abraham zijn hand en hij nam het mes om te slachten zijn zoon" één en al bezig zijn met goddelijke waarden uit om *aldus* in totaal op een veelvoud van het beloofde land Kanaän = 190 uit te komen (Gen 22:10):

en strekte uit Abraham zijn hand en nam het mes om te slachten zijn zoon

(Gen 22:10): וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו
 en zond uit Abraham zijn hand en hij nam het mes om te slachten zijn zoon
 2850 = **15 x 190**
 - Jah(we) = 15 x Kanaän = 190

וישלח אברהם את ידו	1023	= 33 x 31	en strekte uit Abraham zijn hand
אברהם	248	= 8 x 31	Abraham
ויקח	124	= 4 x 31	en hij nam
המאכלת	496	= 16 x 31	het mes
לשחט את בנו	806	= 26 x 31	om te slachten zijn zoon (Jahwe x El)

- El (אל) = God = 31, Jahwe (יהוה) = 26

Van de zin resteert alleen het tamelijk centraal staande tweede "eth" (את) en deze is de "alpha (א) en omega (ת) van het hebreeuwse alfabet" oftewel de Alomvattende zelf. Abraham leerde zijn zoon om in alles van de waarden der schepping uit te gaan en aldus kwam de "van begin tot einde Alles Omvattende" centraal te staan. Want overeenkomstig het 5e vers hebben de 31-waarden van het 10e vers met de opvoeding van Jitzak te maken:

(Gen 22:5): הנה האש והעצים ואיה השה לעלה
 zie het vuur en het hout en waar het lam tot brandoffer?
 1054 = **2 x (17 x 31)**

Van deze vraag maakt "het vuur en het hout" de ene helft uit:

האש והעצים
 het vuur en het hout
 527 = **1 x (17 x 31)**

En daarmee was de andere helft "het lam tot brandoffer" oftewel Jitzak, door Abraham te "offereren" door hem de waarden van God (אל) = 31 als het "goede" (טוב) = 17 en niet het eigen "goed en kwaad" als het goede voor te houden. Als gezegd is het 22e hoofdstuk van de thora de nadere beschrijving van de besnijdenis van Jitzak uit het 21e hoofdstuk van de thora en daarom is in Jitzaks vraag het woord voor "lam" met dezelfde getalwaarde als van het woord voor de "voorhuid" gebruikt:

שה	(se)	lam	305
ערלה	(arla)	voorhuid	305

Jitzak was het lam en daarmee de te besnijden voorhuid van eigen dogma's opdat dezen het zicht op de goddelijke waarden niet zouden ontnemen = de besnijdenis van het vlees naar haar betekenis (=> 21e hfdst). Abraham besneed zijn zoon Jitzak door hem "naar Jahwe de belerende" = "naar ham'Moria" (=> boven) te brengen en zo kon Abrahams nageslacht de geestelijke erfenis deelachtig worden:

(Gen 22:2): ארץ המריה	(eretz ham'Moria)	land ham'Moria	551
(Ex 6:8): מורשה	(morasja)	erfenis, bezit	551

Abraham was "tot en met het nemen van het mes" met goddelijke waarden = 31 x 31 bezig en daarom bestendigde God zijn erfenis:

(Gen 22:16): בי נשבעתי נאם יהוה
bij mij ik zweer, spreuk van Jahwe

961 = 31 x 31

- God (31) x God (31) in kwadraatvorm v.h. Heilige des Heiligen

- middels een boodschapper (=> 18e hfdst):

(Gen 22:11): מלאך יהוה
boodschapper van Jahwe

117

- een boodschap van een echte boodschapper van Jahwe = 117 is een spreuk van Jahwe = 117

(Gen 22:16): נאם יהוה
spreuk van Jahwe

117

De Almachtige vroeg Abraham los te laten:

(Gen 22:16): את בנך
jouw zoon

473

- om diens band met de Almachtige niet in de weg te staan. En daardoor kon zijn zoon in breedste zin als "zijn nageslacht" worden:

(Gen 22:17): ככוכבי השמים
als de sterren van de hemelen

473

In de thora komen geen overtollige woorden en zinnen voor en zo geeft het schijnbaar wat breedsprakige gedeelte van het 7e vers:

en sprak Jitzak tot Abraham zijn vader en zei: Mijn vader! En hij zei: zie hier ben ik mijn zoon

- die zo vaak te enge kind-ouder-band weer:

kinderen denken vaak als hun ouders en blijven vaak als volwassene aan de tradities en het geloof c.q. ongeloof van ouders en voorouders vasthouden. De volwassene zal echter op waarheid testen en het onjuist geblekene inwisselen voor werkelijkheid. Want de werkelijkheid is de waarheid Gods en het tot het einde toe* testen op waarheid biedt derhalve zicht op God

* velen testen tot halverwege op waarheid en laten op grond van wat eerste inzichten het geloof in God los. Zo ook verwerpen veel wetenschapsmensen religie op grond van letterlijke interpretaties van anderen en niet op proefondervindelijke gronden. Men zal in volledigheid en niet tot halverwege onderzoeken

Ze geeft de te intieme verbondenheid tussen Abraham en zijn zoon als reden voor zijn beproeving weer.

Het mensdom verhoudt zich ten opzichte van God als de bruid ten opzichte van de bruidegom:

zie het 9e hfdst over Eva = 19 en Kanaän = 190

- en het vader- en moederschap van de mens verhouden zich derhalve tezamen als het moederschap van de mens ten opzichte van het vaderschap Gods. Het offer was daarom uiteindelijk niet Jitzak, maar het "alleenstaande moederschap" van nog niet voldoende op de opvoeding Gods bedachte ouders moest op een hoger plan gebracht worden = "offeren" = *ala* = "omhoog brengen". Aldus "hief Abraham zijn ogen op en zag en zie" (Gen 22:13) een ram = *ajiel* zat vast met zijn horens. Niet het lam = *seh* uit Jitzaks vraag = Jitzak (Gen 22:7, => boven) maar de ram = *ajiel* van het "menselijke moederschap van vader en moeder" moest geofferd worden:

אֵל = ram, <i>machtige, autoriteit</i>	41
אִם = <i>moeder</i>	41

Horens zijn een beeld van kracht en het woord *ajiel* is dan ook tevens een woord voor "machtige" zoals voor een hoog geplaatste "autoriteit". Aldus geeft het hier met deze betekenis in mannelijke zin en met dezelfde getalwaarde als van het woord voor "moeder" (אִם) = 41 in vrouwelijke zin het menselijke ouderschap als het moederschap ten opzichte van het vaderschap Gods weer. Het ouderschap van een op menselijke gedachten berustende autoriteit werd geöfferd en aldus werd het kind Jitzak teruggewonnen.

Abraham voedde zijn zoon "in Beer Sjeba op de berg van Jahwe" op en in de "davidster Beer Sjeba" stond de "boom des levens" centraal (=> 21e hfdst):

(Gen 21:31): לַמְקוֹם הַהוּא - **233** - **de boom des levens** (עץ החיים) = **233**
op die plaats (= Beer Sjeba)

En derhalve zegt men heden ten dage (tot) die plaats "op de berg van Jahwe":

(Gen 22:14): וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמְּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאמָר
הַיּוֹם **בְּהַר יְהוָה יִרְאֶה**
en noemde Abraham de naam van die plaats Jahwe jireh
welke genoemd wordt heden ten dage "op de berg van
Jahwe wordt voorzien"

(Gen 22:14): **בְּהַר יְהוָה** **233** - **de boom des levens** (עץ החיים) = **233**
op de berg van Jahwe

In dit hoofdstuk stond het altaar in het midden van de davidster met *op het altaar Jitzak* en zo was die plaats "de schouwplaats Jitzak":

(Gen 22:14): הַמְּקוֹם הַהוּא **208**
die plaats
יִצְחָק **208**
Jitzak

*en noemde Abraham de naam **van die plaats** "God ziet"*

*en noemde Abraham de naam **van Jitzak** "God ziet"*

c. De kinderen van Nahor en Milka

Na de beproeving met succes doorstaan te hebben spreekt God tot Abraham:

(Gen 22:17): וְהִרְבֵּה אֲרֵבָה אֶת זְרַעְךָ **1124**
en ik wil zeer vermeerderen jouw zaad

Echter zit de tegenstander niet stil. Zeker na zulke beloftes zorgt hij ervoor dat men het meestal gemakkelijker en daarmee in materieel opzicht veel grotere succes van mensen naar zijn facon te horen krijgt:

(Gen 22:20): וַיְהִי אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר **1124**
en het was na deze dingen en werd medegedeeld
aan Abraham zeggende (dat ook Nahor nageslacht
gekregen had)

Tegenover zijn enkele zoon stonden er acht van zijn broeder en met dat succes heeft hij geworsteld (=> 25e hfdst). Want Nahor was naar de godsdienst van Nimrod teruggekeerd (=> onder) en was daarmee tot het snelle succes gekomen. Want wie met de stem van grote gemeenschappen spreekt wordt snel gehoord en heeft brede afzet en is snel bekend. En aldus had Nahor met zijn maatschappelijke roem en eer en vooraanstaande po-

sities (=> 29e hfdst) zijn broeder van een veelzijdigere en daarmee langdurigere ontwikkeling lange tijd:

en het volk Israëel als Abrahams nageslacht tot in de huidige tijd

- de loef afgestoken. Echter leidt het zich richten naar de smaak en mening van massa's altijd tot verzaken van werkelijke ontwikkeling, in deze tijd van de talrijke evenzo luidruchtige als hol inhoudsloze tv-idolen en de wild schreeuwende en rondspringende entertainers met hun "grappen" en applausmachines en de popsterren met hun drie of vier accoorden en samen geraapte "gedichten" en roesmiddelen niet anders dan vroeger. Die weg leidt steeds naar onderen en niet naar boven en zo geven ook de namen van het nageslacht van Nahor tegen diens gebleven aanspraken op de belofte (=> onder) in een afwaartse tendens te kennen (=> onder). Want *goddelijke belofte* kan men alleen deelachtig worden door het gaan van de weg welke met haar vele lussen van details en bijkomstigheden echtheid naar de werkelijkheid in haar volle dimensionaliteit strikt. Abraham was na die lange weg van vele omwegen tot slechts één nakomeling gekomen:

(Gen 22:16): את בנך את יחידך
je zoon je enige

926

- en de achterblijver Nahor was bij afsnijden van de meeste bochten tot acht nakomelingen gekomen:

(Gen 22:20): לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור
zeggende: zie baarde Milka ook zij zonen aan Nahor

926

En daarmee had Abraham niet hoeven worstelen, want het op zijn juiste waarde schatten van zegening doet het verlangen naar werelds succes vergeten. En ook wordt alles ten goede gekeerd en zo ook het succes van achterblijvers voor de "kanaänvaarders". Want om tot een *geestrijk* nageslacht te worden was voor Jitzak wederom een vrouw van geest nodig en Nahor en Milka bleven als deel van de geestelijke tak een met het gevoel voor geestelijke waarden begiftigd geslacht. En daardoor zouden sommige laatste "kinderen" = "telgen uit de dynastieën en volkeren Nahor" een ommekeer maken en zouden twee van de drie aartsmoeders van het godsvolk uit hen voortkomen.

Nahor en Milka zelf echter waren achterblijvers, waar blijkens Genesis 27:43 en 29:4-5 zij naar het land Kanaän meegegaan en in Haran achtergebleven waren. Overeenkomstig de namen van hun acht kinderen zakten zij en hun geslacht aanvankelijk weg om na een surrogate opleving van geloof tot een vreemde mengelmoes van extreme godsdienstigheid en extreme wreedheid te komen. Want hun godsdienst is die van het compenseren van het niet gaan van de weg met extremiteiten, welke soort van religieuziteit als summum van de geest van de geweldenaar en religieuze wereldveroveraar Nimrod (=> 11e hfdst) tot op de dag van vandaag in menige streek tussen de grote rivieren voortleeft. Van die Nimrod van het land Sjinear (=> 11e hfdst) was Terah met Abraham en Nahor weggetrokken en tot die Nimrod van het land Sjinear keerden overeenkomstig de naam van een van hun nakomelingen *Kesed* "het volk Nachor en Milka" terug:

(Gen 11:2): ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער
en het was als zij reisden oostwaarts dat zij vonden
een vallei in het land Sjinear

1680

(Gen 15:7): יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
Jahwe welke je uitleidde uit Ur der Chaldeeën

1680

עוץ	Uz	166	- zich beraden (83 = 2 x de zondvloed)
בוז	Buz	15	- spot, hoon (en Jah = 15)
קמואל	Kemuël	177	- opgestaan (tegen) God
כסד	Kesed	324	- Chaldeeër (teruggekeerd naar Ur der Chaldeeën)
חזו	Chazo	21	- een visioen gehad hebbend
פלדש	Pildasj	414	- fakkel van vuur (שא + פיד)
ידלף	Jidlaph	124	- hij vergiet tranen, hij druipt (דלף) (berouw)
בתואל	Bethuël	439	- huis Gods

1680 = 24 x 70 - 2 x (twaalf stammen x 70 wereldvolkeren)

De tak van Nahor en Milka hadden tezamen met die van Terah en Abraham en Sara in de verwachting van de belofte geleefd en hielden vast aan deze zonder de bijbehorende weg te gaan. Niet alleen drogredenen en extreme opvattingen zijn dan het gevolg, maar in het kielzog van extreme opvattingen reeds spoedig ook het idee van "eigenlijk de enige waren te zijn". Niet alleen meenden zij "op hun weg ook wel gezegend te worden" = "Jiska" (=> 11e hfdst), maar ook meenden zij *met uitsluiting van alle anderen het godsvolk te zijn*. Hagar en Isjmaël meenden eveneens het godsvolk te zijn, maar zij waren geen achterblijvers en de namen van hun nageslacht drukken geen haat t.o.v. het godsvolk uit (=> 25e hfdst). Nahor en zijn vrouwen echter werden gekenmerkt door de compensatiedrift van niet-doeners, als de getalwaarden van de namen van hun nageslacht de anderen uitsluiten en gedeeltelijk vernietigen willende aanspraken weergeven. Zo legt reeds de totale waarde van de getalwaarden van de acht kinderen van Nachor en Milka = 1680 een claim op de belofte Gods aan Abraham in hetzelfde hoofdstuk. Deze was dat eens als godsvolk hij de gehele toenmalige bekende wereld zou omvatten (Gen 22:18):

en zullen zich zegenen in jouw (Abrahams) zaad alle volkeren van de aarde

Vaak hebben uitspraken omtrent het godsvolk getalwaarden met als factor de twaalf van de twaalf stammen Israëls en verder is in de thora de wereldbevolking in zeventig wereldvolkeren opgesomd (=> 10e hfdst). Aldus drukt de totaalwaarde 1680 van de namen van de kinderen van Nachor en Milka (=> boven) de claim uit van als godsvolk eens de gehele wereld te beheersen:

1680 = 2 x 12 x 70

- **het godsvolk vaak gesymboliseerd met een factor van 12 stammen**

- **70 wereldvolkeren opgesomd in Gen 10** (=> 10e hfdst)

De namen van de nakomelingen van na de religieuze ervaring geven met een dubbele getalwaarde als die van de belofte aan Abraham eerst echt de claim weer:

(Gen 22:18): והתברכו בזרעך כל גווי הארץ **1313**
 en zullen zich zegenen in jouw
 zaad alle volkeren der aarde

(Gen 22:22): ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל **2626 = 2 x 1313**
 en Chazo en Pildasj en Jidlaph en Bethuël

Verder brengen de getalwaarden een aanspraak op het voortbrengen van de mesjiach tot uitdrukking:

Uz + Buz + Kemuël = 166 + 15 + 177 = **358** => **mesjiach (משיח) = 358**

- welke drie genoemd worden in één vers (Gen 22:21) met de getalwaarde:

(Gen 22:21): את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת
 קמואל אבי ארם 2080 = **26 x 80**
 Uz zijn eerstgeborene en Buz zijn broer
 en Kemuël de vader van Aram
 - de Jahwe (יהוה) = 26 van de andere zijde = 8(0)

Ook zijn weergegeven een claim op het hebben van de alenig ware God:

כשד	Kesed	324	
חזו	Chazo	21	
		<hr/>	
		345	Has'sjem (השם) = 345
			(twee van de heiligste namen Gods)
			El Sjaddai (אל שדי) = 345

- een claim op het paradijs:

Pildasj = 414	- fakkel van vuur	de cherub met de vlam van het kerende zwaard voor de boom des levens = 1 met rondom de wereld van goed en kwaad = 4
namen ontstaan vaak door slijten en verwisseling van medeklinkers: lappid (לפיד) = fakkel en esj (אש) = vuur		
Jidlaph = 124		Eden = 124
Bethuël = 439		"zijn huis is God" en "de deur" (הדלת) = 439

- een claim op de hemel:

(Gen 22:23):	שמנה	acht	395 - acht kinderen
(Gen 1:1):	השמים	de hemelen	395

- het getal van de andere zijde = 8 => dwarsom 395 = 3 + 9 + 5 = 17 en 17 = 1 + 7 = 8

- en een tienvoudig overtroevende claim van anders dan de Jitzak van Abraham de werkelijke geestelijke erfgenamen te zijn (hele vers Gen 22:21):

יצחק Jitzak		208	- volgens de thora de geestelijke erfgenaam
(Gen 22:21):	את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם Uz zijn eerstgeborene en Buz zijn broer en Kemuël de vader van Aram	2080	

In dit laatste vers vormen de getalwaarden van de namen Uz en Buz en Kemuel tezamen die van het woord "mesjiach" = 358 (=> boven) en wordt de claim zelfs nog met Buz als *broeder van de eerstgeborene* versterkt. Nahor meende met zijn beide vrouwen voortbrenger van de enig juiste leer te zijn:

נחור	Nahor	- de briesende	264
מלכה	Milka	- de koningin	95
ראומה	Reüma	- de verhoogde	252
			<hr/>
			611 - thora (תורה) = 611

De getalwaarde van de namen van Nahor en Milka tezamen geven echter een andere werkelijkheid aan:

Nahor + Milka = 264 + 95 = **359** - **satan, tegenstander (שטן) = 359**

En de namen van de zonen van Nachor en Reuma geven de algehele uiteindelijke neerwaartse tendens en wel de als gezegd alle anderen totaal vernietiging uitsluitende willende gewelddadigheid aan:

טבח	Tebach	- slachtend, moordend, ombrengend	19
גחם	Gacham	- de "aanstormenden" (גחם)	51
תחש	Tachasj	- zij vluchtte (חש = haasten, vluchten - b.v. van een stad = f. of van een land = f.): de stad, het land vluchtte voor Tachasj; zich verheugen	708
מעכה	Maäka	- verdrukking (מכה = persen, kapot drukken")	135

913

Overeenkomstig laatste getalwaarde was Nachor met deze zonen zelfs tot de woest- en ledigheid van het begin der schepping = 913 teruggekeerd:

(Gen 1:1): בראשית - in den beginne **913**

Menig volk van tussen de grote rivieren zou ook het Midden Oosten tot de woest- en ledigheid van het begin der schepping terugbrengen.

De ultieme en tot op de dag van vandaag menig volk in het Midden Oosten zo typerende claim van "alleenrecht op God te hebben" wordt door het totaal van de getalwaarden van de namen van alle kinderen van Nahor = 3100 = 100 x "God" (א) = 31 weergegeven:

עוז בכרו	394	- Uz zijn eerstgeborene	
בוז אחיו	40	- Buz zijn broeder	
קמואל אבי ארם	431	- Kemuël de vader van Aram	
	<hr/>		
	865	=>	865

כשד	324	- Kesed
חזו	21	- Chazo
פלדש	414	- Pildasj
ידלף	124	- Jidlaph
בתואל	439	- Bethuël

1322 => 1322
_____ +

(Milka): 2187 = **3 x 3 x 3 x 3 x 3 x 3 x 3**
=> **onder**

טבח	19	- Tebach
גחם	51	- Gacham
תחש	708	- Tachasj
מעכה	135	- Maäka

---

913 => 913 (Reuma)
_____ +

3100 - God (א) = 31

Haran ligt tussen de twee grote rivieren en Aram (Gen 22:21) = Syrië en veel andere landen van voor en tussen de grote rivieren als Babylonië en Assyrië waren en zijn tot op de dag van vandaag vanuit godsdienstige aanspraken "à la 3100" de ergste vijanden van Is-

raël. Slechts in de verblindheid van de achterblijvers echter is die tot op heden zo vreemde mengelmoes van extreme godsdienstigheid en extreme wreedheid als de "ware godsdienst" (=> boven) tegenover die van Israël overeind te houden. Het niet gaan van de weg Gods leidt tot verlies van zicht op het wezen Gods en derhalve staat vooral het van Reuma meest gewelddadige nageslacht als de zes punten van de davidster tegenover de aartsmoeder van het volk van belofte:

שרה **505**
Sara

(Gen 22:24): ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה **3030 = 6 x 505**
en baarde **ook** zij (Reuma) Tebach en Gacham en Tachas en Maäka

Als weergave van de wedijver is de in dit hoofdstuk zulk een belangrijke rol spelende davidster (=> boven) echter ook op volgende wijze in het nageslacht van Nahor te vinden:

(Gen 22:20): לנחור אחיך **333**
(kinderen) aan Nahor je broeder

- **getalwaarde v.d. namen van Milka's kinderen = 2187 = 3 x 3 x 3 x 3 x 3 x 3**

Maar Abraham had zijn zoon "de enige welke hij liefhad" teruggebracht naar de eenheid Gods:

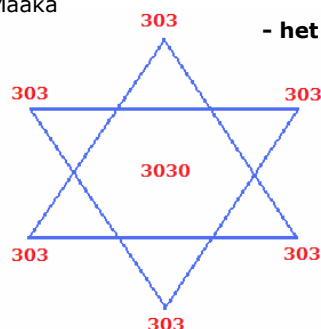
(Gen 22:2): אשר אהבת **909 = 3 x 303**
welke je liefhebt

- wat Milka en Nahor niet gedaan hadden:

(Gen 22:20): ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר **1818 = 6 x 303**
הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך
en het was na deze dingen dat werd bericht aan Abraham zeggende zie: baarde Milka **ook zij** zonen aan Nahor je broeder

En als zo vaak dan ontbrandde strijd ook binnen hun gelederen:

(Gen 22:24): ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה **3030 = 10 x 303**
en baarde **OOK ZIJ** (Reuma) Tebach en Gacham en Tachasj en Maäka

- **het overtroeven van de 6 x 303 van Milka**

- **de kinderen van de bijvrouw nemen door hun geweld het centrum van de davidster in. De punten worden bezet door de 6 x 303 van Milka en het middenvlak wordt bezet door de 3030 van Reuma**

Evenals met het "en baarde **ook zij**" van de vrouwen van Lamech de zondvloed begon (=> 4e hfdst), keerden met het **ook zij** van Reuma de nakomelingen van Nahor tot de woest- en ledigheid van aan het begin der schepping = 913 (=> boven) terug. Als steeds hielden ook Nahor en Milka en Reuma zich bij hun naamsgevingen niet met getalwaarden en symbolen als de davidster bezig, maar dezen brengen bij daartoe natuurlijk aangepaste namen het verval van de "dynastieën Nahor en Milka en Reuma" tot uitdrukking.

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400